

prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (Jud: R. Pascari)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către executorul judecătoresc Vladimir Bezede, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Vladimir Bezede împotriva Ministerului Justiției cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de executorul judecătoresc Vladimir Bezede și s-a menținut hotărârea din 5 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 20 iulie 2016, executorul judecătoresc Vladimir Bezede a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin decizia Colegiului Disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției din 21 aprilie 2016 a fost atras la răspundere disciplinară, fiindu-i aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale.

Astfel reclamantul a menționat că, potrivit deciziei enunțate a fost sancționat pentru faptul că nu a respectat drepturile părților procedurii de executare pentru că nu a prezentat informațiile solicitate de acestea. Totodată Colegiul a constatat în acțiunile/inacțiunile executorului judecătoresc elementele abaterii disciplinare prevăzute de art. 21 alin.(2) lit. f) ale Codului deontologic - neîndeplinirea în conformitate cu prevederile legale, corect și în timp util atribuțiile profesionale precum și a prevederilor art.21 alin.2 lit. d), care prevede tergiversarea sistematică și neglijență în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare.

Reclamantul a considerat că, decizia Colegiului Disciplinar al executorilor judecătorești din 21 aprilie 2016 urmează a fi anulată.

În acest sens, reclamantul a notat că drept temei de emiterii a deciziei contestate a servit plângerea Ninei Morăraș, care a relatat că deși a informat executorul judecătoresc despre faptul că debitorul activează în două locuri de muncă, totuși nu au fost întreprinse măsuri de executare a titlului executoriu.

Cu referire la prevederile art. 30 alin.(2) lit. b) Cod de Executare, executorul judecătoresc a remarcat că, debitorul procedurii de executare, Cornelia Cemincaia activa la Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic al Ministerului Sănătății din str. A. Pușkin 51 mun. Chișinău și în cadrul Instituției Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal din str. Arhanghel Mihail 38, mun. Chișinău. Reclamantul a reiterat că adresele instituției în care activat debitorul procedurii de executare sunt în afara circumscripției teritoriale în cadrul căreia activează executorul judecătoresc Vladimir Bezede.

Mai mult reclamantul a menționat că Colegiul Disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției a examinat plângerea depusă de Nina Morăraș, în lipsa sa, fără a lua în considerație cererea de amânare înaintată. Astfel, reclamantul a considerat că, la emiterea deciziei a fost încălcat art.23 alin.(4) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, potrivit căruia în timpul examinării abaterii disciplinare, prezența la ședință a executorului judecătoresc este obligatorie.

Reclamantul executorul judecătoresc Vladimir Bezede a solicitat anularea deciziei Colegiului Disciplinar al executorilor judecătorești din 21 aprilie 2016 privind atragerea sa la răspundere disciplinară.

Prin hotărârea din 5 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată (f.d. 46-52).

Prin decizia din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de executorul judecătoresc Vladimir Bezede și s-a menținut hotărârea din 5 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău (f.d. 100-108).

La 12 aprilie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 109).

La 20 iulie 2018, executorul judecătoresc Vladimir Bezede reprezentat de avocatul Augustin Procopovici a depus recurs împotriva deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul executorul judecătoresc Vladimir Bezede reprezentat de avocatul Augustin Procopovici, în motivarea recursului, a indicat că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate, au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios.

Recurentul a menționat că nu este de acord cu concluziile instanțelor de judecată că a solicitat neîntemeiat amânarea examinării plângerii, deoarece a fost în imposibilitate de a se prezenta, iar cererile de amânare au fost depuse pentru a se prezenta în fața Colegiului disciplinar și a avea posibilitatea de a se apăra.

Astfel, recurentul a considerat că, la emiterea deciziei a fost încălcat art.23 alin.(4) din Legea privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, potrivit

căruia în timpul examinării abaterii disciplinare, prezența la ședință a executorului judecătoresc este obligatorie.

La 17 august 2018, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Ministerului Justiției, informându-l că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Până la examinarea cauzei, Ministerul Justiției nu a înaintat referință la cererea de recurs depusă de executorul judecătoresc Vladimir Bezedo, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilă cererea de recurs formulată de executorul judecătoresc Vladimir Bezedo, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră în termen recursul declarat de executorul judecătoresc Vladimir Bezedo, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici la 20 iulie 2018 împotriva deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, din următoarele motive.

În procedura de filtru, instanța de recurs a reținut că decizia integrală a instanței de apel din 6 martie 2018 a fost expediată în adresa părților la 12 aprilie 2018 (f. d. 109), însă la materialele cauzei nu există dovada recepționării efective a acesteia de către participanții la proces. Totodată, recurentul a susținut că a recepționat decizia instanței de apel la 19 iulie 2018, însă nu a reușit să probeze acest fapt, iar, în lipsa unor înscrisuri pertinente, instanța de recurs nu a putut stabili cu precizie momentul, când a fost comunicată hotărârea motivată a instanței de apel.

Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces liber la justiție, dar având în vedere data expedierii deciziei contestate (12 aprilie 2018), instanța de judecată a constatat că recursul declarat de executorul judecătoresc Vladimir Bezedo, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici este depus în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În aceeași ordine de idei, materialele cauzei au confirmat faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a

temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al acestei căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, precum și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda (nr. 2)*, 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, întrucât însăși natura sa solicită o reglementare specială din partea statului, care beneficiază de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea*, *de exemplu*, *Kukkonen v. Finlanda (nr. 2)*, *ibidem*, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, *ibidem*, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, precum și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și a bunei-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, para. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, para. 41, *Marc Brauer*, ibidem, para. 35; *Miessen*, ibidem, para. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, para. 36 - 37).

În speță, instanța constată că cererea de recurs declarată de către executorul judecătoresc Vladimir Bezede, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici este formulată în baza art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă așa cum prevede art. 437 alin. (2), lit. f) din Codul de procedură civilă.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurentului întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei. Cu toate acestea, trebuie subliniat că din succesiunea actelor dosarului reiese că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat.

Prin urmare, Colegiul constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența și temeiul cererii de recurs, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, para. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, para. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, para. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), ibidem, para. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, para. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, para. 45).

Mai mult, instanța observă că recurentul executorul judecătoresc Vladimir Bezede reprezentat de avocatul Augustin Procopovici a formulat prezenta cerere

după ce a avut posibilitatea de a fi audiat de o instanță de fond și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, para. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, para. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecătii nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, fiind respectat, în viziunea instanței, raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către executorul judecătoresc Vladimir Bezede, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către executorul judecătoresc Vladimir Bezede, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu